

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 155, Έτος 15ο, Νοέμβρης - Δεκέμβρης 2009

Τα όπλα της στρατείας ημών, αχρείαστα να είναι...

Σφίγγει ο «νεοεποχικός» κλοιός την Εκκλησία της Ελλάδος, κι εμείς, τα εντός εισαγωγικών μέλη της, συνεχίζουμε ν' αμυνόμαστε με τη νηστεία, την προσευχή και την ανάπτυξη των αρετών που καλλιεργούμε, όντες σίγουροι ότι ο Θεός θα ιδεί την «φιλοτιμία» μας και θα μας ελευθερώσει από τις παρούσες ανάγκες μας και από τις εχθρικές δυνάμεις που μας πολιορκούν. Εάν δεν έχουμε βεβαιότητα ότι μ' αυτές τις αντιδράσεις πράττουμε το καθήκον μας, όμως τουλάχιστον έτσι μοιάζουμε. Δίνουμε την εντύπωση ότι κάνουμε εκείνο που μπορούμε. Εάν υπάρχει κάποιο σοβαρό κενό ανάμεσα στις αντιδράσεις που γίνονται και σ' αυτές που πρέπει να γίνουν, αυτό είναι το ζητούμενο και η αγωνιστική προσαρμογή μας να στραφεί στο να γεμίσουμε το κενό αυτό.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι σήμερα, ο παραδοσιακός φιλοπρόοδος άνθρωπος, που δεν έχει καμιά σχέση με την «συντηρητική» ρετινιά που του προσάπτεται από την «νεοεποχική» σαβούρα, δέχεται οργανωμένο πνευματικό πόλεμο! Είναι αυτό το φαρμακερό κοινωνικό φαινόμενο που εδώ και αρκετά χρόνια, όσοι το αντιλαμβανόμαστε, το ονομάζουμε «οργανωμένο κακό».

Εάν είμαστε στρατευμένα πρόσωπα κατά την έννοια που διατυπώνει ο Απόστολος Παύλος, έχουμε κι εμείς τον τρόπο μας και τα όπλα μας να αμυνθούμε, διότι από καμιά **αναγκαία** δυνατότητα δεν μας έχει στερημένος ο Θεός.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Αΐου Ιωάννου Του Χρυσόστομου «Χριστός Γεννάται»

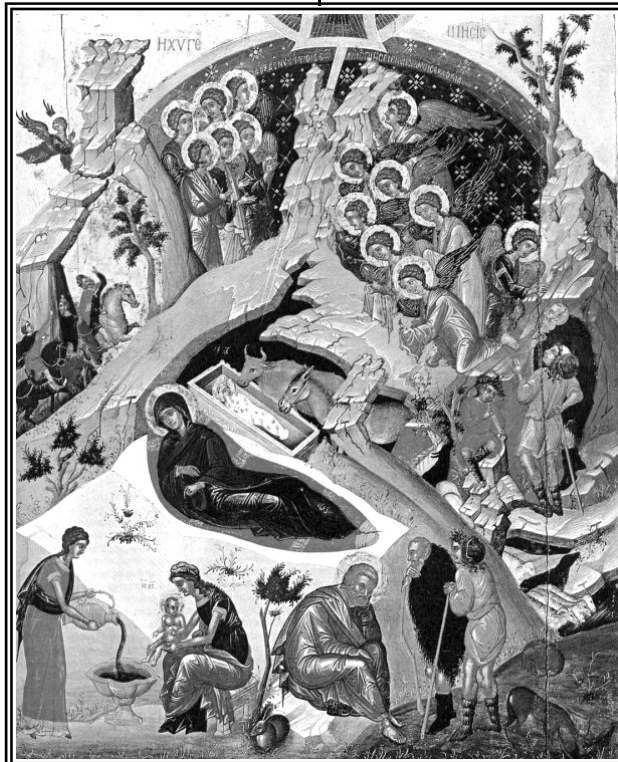
Μυστήριο παράξενο και παράδοξο αντικρίζω. Βοσκών φωνές φτάνουν στ' αυτιά μου. Δεν παίζουν σήμερα με τις φλογέρες τους κάποιον τυχαίο σκοπό. Τα χείλη τους ψάλλουν ύμνο ουράνιο. Οι άγγελοι υμνολογούν, οι αρχάγγελοι ανυμνούν, ψάλλουν τα Χερουβείμ και δοξολογούν τα Σεραφείμ. Πανηγυρίζουν όλοι, βλέποντας το Θεό στη γη και τον άνθρωπο στους ουρανούς.

Σήμερα ή Βηθλεέμ μιμήθηκε τον ουρανό: Αντί γι' αστέρια, δέχτηκε τους αγγέλους· αντί για ήλιο, δέχτηκε τον Ήλιο της δικαιοσύνης. Και μη ζητάς να μάθεις το πάς. Γιατί όπου θέλει ο Θεός, ανατρέπονται οι φυσικοί νόμοι. Εκείνος λοιπόν το θέλησε. Και το έκανε. Κατέβηκε στη γη κι έσωσε τον άνθρωπο. Όλα συνεργάστηκαν μαζί Του γι' αυτόν το σκοπό.

Σήμερα γεννιέται Αυτός που υπάρχει αιώνια, και γίνεται αυτό που ποτέ δεν υπήρξε. Είναι Θεός και γίνεται άνθρωπος! Γίνεται άνθρωπος και πάλι Θεός μένει!

Όταν γεννήθηκε, οι Ιουδαίοι δεν δέχονταν την παράδοξη γέννηση Του: Από τη μια οι Φαρισαίοι παρερμήνευαν τα ιερά βιβλία· κι από την άλλη οι γραμματείς δίδασκαν αλλά αντί άλλων. Ο Ηρώδης πάλι, ζητούσε να βρει το νεογέννητο Βρέφος όχι για να το τιμήσει, μα για να το θανατώσει. Ε λοιπόν, όλοι αυτοί σήμερα τρίβουν τα μάτια τους, βλέποντας το Βασιλιά τ' ουρανού να βρίσκεται στη γη μ' ανθρώπινη σάρκα, γεννημένος από παρθενική μήτρα.

(Συνέχεια στη σελ. 4)

ΙΘΑΚΗ

Πέρασε το Φθινόπωρο. Άνοιξε το Χειμώνας. Νέα Εποχή ζεύτηκε στο άρμα των οιστρηλατημένων παραλόγων και βαίνει δαιμονισμένη κατά κρημονού. Απουσία εμποδίων. Ο δρόμος ευθύς, ανοικτός, ελεύθερος, αχαλίνωτος, πονηρός. Δρόμος σκαιός, ζοφώδης, πνιγηρός. Κι αυτή στο άρμα όρθια, αρχαία Βαβυλών, κεντρισμένη απ' τον οίστρο βίαιης μέθης, φοράει το στέμμα της τυραννίας, και τον αιμάτινο χιτώνα της ανθρωποφαγίας.

Ξωπίσω Λαός γυμνός, με μάτια χοίρου, μεταμορφωμένος απ' τα μαγικά φίλτρα της Νέας Κίρκης, καλπάζει γρυλίζοντας, τρελός, να φτάσει την οπτασία, δολωμένος, αγκιστρωμένος, παλαβωμένος, απατημένος.

Κι έχει μπροστάρηδες τρανούς, άρχοντες κουρελήδες, δουλικούς, που 'χουν μαστίγιο βαρύ και σκήπτρο από χαρτί. Και με χαμόγελο στραβό εμπαίζουν το Λαό που στην καμπούρα πλάτη του σφυρίζει με ορμή η μαστιγά η στυγερή. Και μια τον πάνε από δω και μια τον

σπρώχνουν από κει, που έχει λάσπη πιο πολύ, να χαιρέται και να ξεχνά την τερατώδη τους μορφή.

Και ο Λαός ακολουθά, και λέει, «τι καλοί!» οι άρχοντές μας οι τρανοί που ειν' κουρελήδες, δουλικοί κι έχουν μαστίγιο βαρύ και σκήπτρο από χαρτί, μα ξέρουν από λάσπη μαλακή, οι έμποροι οι καλοί. Και «Ζήτω!» τους φωνάζει, ο τρελός Λαός, «Ζήτω σας άρχοντες τρανοί, γουρούνια είμαστε εμείς κι εσείς χοιροβοσκοί».

Κι όταν ακούνε οι τρανοί, οι
(Συνέχεια στη σελ. 3)

Τα όπλα της στρατείας ημών, αχρείαστα να είναι...

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

«Πάντα ισχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φίλιπ. δ' 13), τα πάντα κατορθώνω με την δύναμη που μου δίνει η κοινωνία και η σχέση με τον Χριστόν (μετάφραση Π. Τρεμπέλας).

Βάσει λοιπόν του Ευαγγελίου και της πατερικής μας Παράδοσης, «τὰ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων λογισμῶν καθαιρουντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ» (Β' Κορ. ι' 45). Τα όπλα μας αυτά δεν είναι σαρκικά (δεν είναι εμπαθή και άδικα) αλλά αποτελεσματικά, ώστε μέσω της Θείας δικαιοσύνης να γκρεμίζουν απειλητικά οχυρώματα! Δηλαδή, πονηρούς εχθρικούς λογισμούς που απειλούν να αλλοιώσουν το Θεϊκό Δίκαιο και να καθηλώσουν διά της έπαρσης, και διά του «δημοκρατικού» φασισμού κάθε νόημα Αληθείας του Χριστού.

Παραδείγματα πολλά μας παρέχει η Ιστορία από περιστάσεις, που ερησιμοποιήθηκαν αυτά τα όπλα, και αναφέρουμε μερικά διαφόρων «τύπων» και «προελεύσεως» για όσους δυσκολεύονται να τα φανταστούν.

Όταν ο αυτοκράτωρ Ουάλης το 372 μ.Χ. αποφάσισε να εισαγάγει την Καισάρεια στον Αρειανισμό, έστειλε τον Ύπαρχο Μόδεστο να πείσει διά της Βίας τον επίσκοπο Καισαρείας Μέγα Βασίλειο να προσχωρήσει στην «νέα πίστη».

Το μεγάλο θάρρος του Βασιλείου, με το οποίο απέκρουσε του Μόδεστου τις φοβερές απειλές, ανάγκασε, όπως είναι γνωστό, το Ύπαρχο να ειπεί στον «ανάρτη» επίσκοπο ότι κανένας επίσκοπος δεν μου φέρθηκε με τόσο θράσος. «Φαίνεται πως δεν θα μίλησες με κανένα πραγματικό επίσκοπο», ήταν η απάντηση του Βασιλείου, και προσέθεσε, «διότι όταν κινδυνεύει η πίστη μας και σαν θεοί οφείλουμε αποφασιστικά ν' απαντούμε!» («Καὶ θεὸν δεῖ με εἶναι»). Όπως οφείλω να είμαι πιστός, εγκρατής, ταπεινός κτλ., ακόμα και θεός οφείλω να είμαι. Εδώ, στο σημείο αυτό ευρίσκεται το όπλο της στρατείας ημών. Στην προκειμένη περίπτωση, που κάνει χρήση ο Βασίλειος αδίστακτα και κατατροπώνει τον Μόδεστο αλλά και τον αιρετικό αυτοκράτορα Ουάλη, που δεν ξανατόλμησε να ενοχλήσει την Ορθόδοξη Χριστιανική Επισκοπή της Καισαρείας.

Δεύτερη περίπτωση, της οποίας το παράδειγμα παραθέτουμε, είναι η

πρόκληση του γίγαντα μονομάχου Ληαίου, που ως γνωστόν προκάλεσε κάθε χριστιανό να τολμήσει να μονομαχήσει μαζί του, εκτοξεύοντας τη φράση «που είναι ο Θεός σας;» κι ε περίμενε η δειλία αλλά και η **καθωσπρεπική** ευσέβεια των χριστιανών να του απαντήσουν με σιγή! Πλην όμως το φιλότιμο και το θάρρος του νεαρού Αγίου Νέστορα **οπλίστηκαν** με την ακαταμάχητη διάκριση και πίστη του πνευματικού του Αγ. Δημητρίου, που προφητικά τον ατσάλωσε λέγοντάς του: «Καὶ τὸν Ληαῖον νικήσεις, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις»!!!

Πλήθος όπλων, ου σαρκικών, αλλά δυνατών διά της πίστεως εις Θεόν προς καθαίρεσιν οχυρωμάτων. Με την παιδεία, το κήρυγμα και τις προφητείες του ζωντάνεψε το **ποθούμενον** ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, αφύπνισε τον Ελληνισμό και την Ρωμοσύνη, ο δε Ρήγας Βελεστινλής ξεσήκωσε ένα λαό βασανισμένο με λόγο Δικαιοσύνης, χωρίς να σηκώνει άρματα! Ένα λαό που διά πίστεως έγινε ισχυρός εν πολέμω και παρεμβολάς έκλινε αλλοτρίων κατά την Μεγάλη Ελληνική Επανάσταση του 1821.

Δεν είναι άοπλος ο Χριστιανισμός και το οπλοστάσιό του διαθέτει όπλα ποικίλων ειδών, από τα ελαφρότερα μέχρι τα... βαρύτερα, ανάλογα με τους τρόπους και τις «φοβέρες» των επιτιθεμένων. Δεν περιπαίζεται ο Θεός, ούτε αφήνει τα τέκνα απροστάτευτα και αδικαίωτα.

Την θυσία και τα νέφη των πρωτομαρτύρων χριστιανών ακολούθησε το «Έν τούτω νίκα», που κατετρόπωσε διά του Μεγάλου Κωνσταντίνου όλη την εγκληματική τυραννική φάρα των διεφθαρμένων αρχόντων της ειδωλολατρικής εποχής. «Καὶ ἐν ἐτοιμῷ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή» (Β' Κορ. ι' 6). Δηλαδή, όταν συμπληρωθεί η δική σας υπακοή, είναι έτοιμη η παρέμβαση της Θείας Δικαιοσύνης να βάλει στη θέση της κάθε ανθρώπινη παρακοή.

Για ν' αρχίσει να λειτουργεί η Θεία Δικαιοσύνη, είναι ανάγκη να έχει γίνει έκδηλη η ανθρώπινη βούληση για διόρθωση των ανωμάτων καταστάσεων. Κάποιοι πρέπει με ζήλο να το ζητούν. «Πότε, Άγιε του Θεού, θα έρθει το ποθούμενον;» Ρωτούσαν οι Ραγιάδες τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό.

Να ζητούμε άραγε **κάποιοι** σήμερα με πόνο ψυχής και αγανάκτηση να φιμωθούν οι προδοτικές φωνές που ξεπουλάνε στα νεοεποχικά σκουπιδοπάζαρα τ' «ασημικά» και τα «χρυσαιφικά» της χώρας μας;

Πρόθυμοι να πουλήσουμε την ιστορία μας, το απώτερο παρελθόν μας, αλλά και το πρόσφατο παρόν μας. Πρόθυμοι να μνήσουμε τα παιδιά

μας στον σεβασμό των λικνιστικών θηλυπρεπών κουνημάτων, για να μην υστερούν στα «πολιτιστικά ιδεώδη» του σύγχρονου κόσμου! Ακάλυπτα τα σχολεία με υπουργική εντολή από την πνευματική εκκλησιαστική στήριξη. Οι μαθητές να εξομολογούνται στους Ι. Ναούς! Κατάργηση, εν ψυχρώ, με υπουργική απόφαση του μαθήματος των θρησκευτικών, μέτρο από το οποίο αναμένεται να ωφεληθεί πολλά η Ελλάδα... Μηχανεύονται τώρα την επεξεργασία του καλοστημένου σκηνοικού που θα αποκαθλώσει τα θρησκευτικά σύμβολα και τις εικόνες από τα δημόσια καταστήματα και τα σχολεία!!!

Καλή είναι και αναγκαία η νηστεία, η προσευχή και η προσπάθεια απόκτησης αρετών, και αποτελεσματική όταν γίνεται κατά τον τρόπο που την εννοούν τα πρόσωπα των Αγίων. Όταν όμως δεν φέρνουν αποτέλεσμα αυτά τα μέσα, επειδή, πιθανόν, γίνονται άτονα, κανένα άλλο μέσο διαμαρτυρίας δεν υπάρχει, για να εγκалέσει αυτούς που με άσχετες «δεσμεύσεις» αλιεύουν τους ψήφους έχοντας ήδη, όπως φαίνεται, μυστικά αντίχριστα προγράμματα έτοιμα για εφαρμογή;

Από που κι ως που όποιος ευνοείται από τη λαϊκή πλειοψηφία, δικαιούται ν' απελευθερώνει άνετα όλα τ' απωθημένα υποσυνείδητά του επάνω σ' ένα θύμα που, δυστυχώς, μοιρολατρικά φωνάζει: «Σφάξε με πασά μου ν' αγιάσω», γιατί δεν βρίσκει εναλλακτικό τρόπο αντίδρασης!

Γ. Σ. Γκεζερλής

**Ευχόμεσθε στους αναλίσκτες
Του φυλλαδίου «ο Άγιος Ε-
λευθέριος», καλά κι ευλοη-
μένα Χριστούγεννα και με φυ-
χραιμία και θάρρος τῆ νέα
χρονιά!**

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr
**Στείλτε μας το email σας, για να σας
αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.**
**Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην
ιστοσελίδα www.pigizois.gr**

ΙΘΑΚΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

άρχοντες οι δουλικοί που χουν μα-
στίγιο βαρύ και σκήπτρο από χαρ-
τί, σκορπάνε μύρια τα χαρούπια να
φάει ο τρελός Λαός, μ' άχυρα να
γεμίσει την κοιλιά του και τα υπο-
γάστριά του. Ορμούν οι χοίροι στα
χαρούπια, ο ένας δαγκώνοντας τον
άλλον, τον αχυρένιο θησαυρό
ποιος θα προλάβει. Κι ως βλέπουν
οι τρανοί να τρώνε οι χοίροι με ορ-
μή, τη μαστιγα στην πλάτη τους
την ρίχνουν με οργή και διασκεδά-
ζουνε κι εμπαιίζουν το Λαό, το δύ-
στυχο, τον μόνο, τον προδομένο,
τον τρελό...

Με μάτι άδειο, σαν του φιδιού,
ακίνητο, η Νέα Κίρκη, καλπάζει
στο κενό, ξέρει το δρόμο από πα-
λιά, η αρχαία Βαβυλών. Σταγόνες
κόκκινες στα χείλη της και το πο-
τήρι της γεμάτο. Αίμα φρέσκο,
βγαλμένο στο ληνό της τυραννίας
από ψυχές που πάτησε με τα γυμνά
της πόδια. Και απ' το στόμα της
ξερνάει βλασφήμιες, και ψέμα και
κραυγές. Κι ως τις ακούνε οι τρα-
νοί, οι άρχοντες, οι δουλικοί,
σούρνωνται στα γόνατα, την προ-
σκυνούν και με δόξα τη στολίζουν
και την επευφημούν:

Χαίρε, του πλούτου των εθνών
το θησαύρισμα,

χαίρε, του πόνου των λαών το
καύχημα.

Χαίρε, ότι τον τράχηλον των
πτωχών συντρίβεις,

χαίρε ότι τον μισθόν των εργα-
τών υπαρπάξεις.

Χαίρε, η κλίνη της ακολασίας,

χαίρε η πηγή της ακαθαρσίας.

Χαίρε, η τα δυσώδη δόγματα
αποκυήσασα,

χαίρε, η τα λοιμώδη συμφέρο-
ντα επιβραβεύουσα.

Χαίρε, των αγαθών προβάτων η
αναιρέτης,

χαίρε, των μανιωδών χοίρων η
προστάτις.

Χαίρε έρεβος αήτητον.

Και σκότος επέπεσε επ' όλην
την γην και ο Ήλιος έχασε το φως
του. Και οι τρανοί εδόξασαν την
Κίρκη την αρχαία που τον Ήλιο
εξόρισε. Τώρα στη νύκτα ήσυχoi
θα χτίζουν τα παλάτια τους, κανέ-
νας να μην ξέρει, κανένας να μην
βλέπει. Το φως δεν θα τους τσου-
ρουφλίζει και η ρομφαία του δεν
θα τους κεντρίζει. Οι νήπιοι που
φάγανε τον Ήλιο, και τώρα πύργο
στην άμμο χτίζουνε ψηλό με λόγια

μπερδεμένα και γόρδιο μυαλό, τον
ουρανό να πιάσουν και το θρόνο
του Ήλιου ν' αρπάξουν.

Κι όλο χτυπούν και μαστιγώ-
νουν, καγχάζοντας, τους χοίρους,
βουρκωμένους στη μοναξιά τους
και στα χαρούπια όνειρά τους. Μα
μες στους αρχηγούς κρυμμένος,
κάνει πως χτυπάει, ντυμένος ζητιά-
νος, κουρελής, κάποιος με όνομα
παλιό, κρυμμένο πίσω απ' το μα-
ντήλι, που ο κόσμος τον ήξερε **Κα-
νένα** εκτός απ' τους δικούς του, κι
όμως Οδύσσεια η ζωή του ήταν, με
πρόσωπο γενναίο και νου πολύ-
στροφο που ακόμα βάσταζε στα
νεύρα του το βάρος της επιστροφής
στην άγια τους πατρίδα.

Οι χοίροι παραξενεμένοι γρύλι-
ζαν: «αυτός δεν μαστιγώνει. Μας
κάνει το σκληρό μα χτυπάει το χώ-
μα, και κάτι λόγια παράξενα που
λέει: «Ιθάκη, Ιθάκη, Ιθάκη και Πα-
τρίδα». Και τούτα πιο πολύ μας
μαστιγώνουν και λες θα γδάρουν
το πετσί μας». Κι οι χοίροι ένας-
ένας, μαθαίνουν τα ξένα λόγια, τα
αρχαία, και σιγογιθυρίζουν: «Ιθά-
κη, Ιθάκη, Ιθάκη και Πατρίδα». Ο
ένας το λέει στον άλλο, κι άλλος
στον επόμενο, και πιο δυνατά, και
όλο και πιο δυνατά που οι άρχο-
ντες οι δουλικοί ξαφνιαζονται.
«Ποιος πρόδωσε το μυστικό που
μόνο οι θεοί το ξέραν; Ποιος έβαλε
τη θεία φωτιά στο στόμα αυτών
των ζώων; Και να που αλλάζουνε
πετσί και όρθιοι σηκώνονται στα
δυο τους πόδια, κι υψώνουν το κε-
φάλι σαν θεοί με μάτια ανθρώπινα,
και κρατούν γροθιές τα χέρια τους,
ξεσηκωμένοι, αλίμονό μας, με λό-
για ανήκουστα:

«Ελευθερία ή θάνατος», όλοι οι
λαοί ξυπνήστε!

«Ελευθερία ή θάνατος», τους
τύραννους σκορπίστε!

«Ελευθερία ή θάνατος», να
πουν οι σκλαβωμένοι!

«Ελευθερία ή θάνατος», να ζουν
αδελφωμένοι!

«Ελευθερία ή θάνατος», ας α-
κουσθεί με σθένος!

«Ελευθερία ή θάνατος», ν' ανα-
στηθεί το γένος!

Κι ο φόβος, γύπας στυγερός,
τους έφαγε τα σωθικά κι η βασι-
λεία τους έπεσε, το σκήπτρο τους
το χάρτινο. «Έπεσε, έπεσε», φωνά-
ζει ο Λαός, «έπεσε η αρχαία Βαβυ-
λών, η μάγισσα η Κίρκη» που πά-
τησε χάμω τους φτωχούς, που ρή-
μαξε τους δυστυχείς και πόρνευ-
σαν μαζί της όλοι οι βασιλείς της

Τα κάλαντα της πανδημίας

Καλήν εσπέραν άρχοντες
σαν είναι ορισμός σας
της πανδημίας κάλαντα
να ειπώ στ' αρχοντικό σας.

Πλούτος και αρχοντιά μαζί
γεννήσαν ιστορία
που την γονιμοποίησε
μεγάλη φαντασία.

Μια κι αποτύχανε οικτρά
οι παλαβές γελάδες,
τα δύστυχα κοτόπουλα
και οι χαζοπουλάδες,

Κάποιοι σκεπήθηκαν σοβαρά
να μην το βάλουν κάτω
να ξανακάνουν πείραμα
με του φτωχού το πιάτο.

Κι αρρώστησαν τα χοιρινά
στον Μεξικού τη χώρα
κι η φήμη κυκλοφόρησε
σ' όλο τον κόσμο ως τώρα.

Μα δεν καρποφόρησε πολύ
των γουρουνιών η γρίπη
και της αλλάξαν όνομα
την λένε Νέα Γρίπη.

Και πάλι δεν απέδωσε
η νέα ονομασία
της δώσανε προαγωγή
την κάναν Πανδημία.

Ω, τι πομπώδης έκφραση
οποία μεγαλεία
οι πάντες σεβαστήκαμε
γαλόνια και λοφία.

Το θέμα απασχόλησε
την δημοσιογραφία
και οι μεγάλες κεφαλές
πήραν πρωτοβουλία.

Γυμνώσανε το μπράτσο τους
διώζανε τη φοβία
η επιστήμη νίκησε
και η αμφιβολία...

ο Παράλογος

γης. Έπεσε, έπεσε η Κίρκη στον
γκρεμό και χαίρει ο αναστάς
Λαός...».

Και δόξα δίνουν στο Θεό που
έχει όνομα Καινό και βάσταζε στα
νεύρα του το βάρος της επιστροφής
στην άγια τους πατρίδα. Δόξα στο
Θεό που τη φωτιά τούς έβαλε στο
στόμα και το κεφάλι σήκωσαν ψη-
λά στον ουρανό και χοίροι πια δεν
είναι παράφωνα γρυλίζοντας, αλλά
με συμφωνία αλαλαγμού δοξά-
ζουν: «Ιθάκη, Ιθάκη, Ιθάκη και
Πατρίδα, Ελπίδα, με τα χέρια μου
σε είδα!

Ι. Γ. Γκεζερλής

ΣΤΑ ΣΑΓΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΚΑΘΩΣ- ΠΡΕΠΙΣΜΟΥ

Δύσκολες μέρες διερχόμαστε αγαπητοί αναγνώστες, όπως μας αποκαλύπτει το οικονομικό βάραθρο μέσα στο οποίο έχουμε βυθισθεί, και αυτή η ώρα δεν είναι η κατάλληλη, για να αρχίσουμε να ψάχνουμε τι μας έφταιξε και τι μας έσπρωξε σ' αυτή τη μεγάλη πτώση, αλλά το πως θα βγούμε.

Είδαμε προ ολίγων ημερών στο Συμβούλιο των Ευρωπαίων ηγετών τον Πρωθυπουργό της χώρας μας, κυκλωμένο απ' όλα τα τσακάλια της Ε.Ε., να προσπαθεί να πείσει τους εταίρους του, σαν πειθαρχικός μαθητής που είχε πέσει σε σοβαρό παράπτωμα, ότι θα προσπαθήσει στο μέλλον να διορθώσει την συμπεριφορά του, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των διδασκάλων του και των καθηγητών του. Όλοι υποκρίνονταν τους επεικειές, χωρίς να μπορούν να εκφράσουν και την αυστηρότητά τους για τον εκπρόσωπο μιας χώρας που με αλλεπάλληλες επιπολαιότητες έφτασε στο χείλος του γκρεμού!

Τόσες παρακολουθήσεις που μας έκαναν οι ειδικοί μεγαλοοικονομολόγοι, περίεργο, πως και δεν κατάφεραν να προλάβουν το κακό! Λες και κάποιος κακόβουλο χέρι έσπρωχνε εσκεμμένα το αρπαχτικό μας «τάλαντο» τα τελευταία χρόνια να λειτουργεί απελευθερωμένο χωρίς αναστολές!! Παράλληλα, οι αργυραμοιβοί των ξένων συμφερόντων και οι Σάυλοκ του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου άρχισαν να σφίγγουν το παγερό αγκάλιασμα του θύματος, υψώνοντας τα επιτόκιά τους οι μεν, οι δε ζητώντας επίμονα μια λίβρα κρέας!

Ο φτωχός εύκολα υποχωρεί στις απαιτήσεις των δανειστών του και μπορεί π.χ. να ειπεί ότι... δεν διορίζω υπουργούς Μακεδονίας και Αιγαίου και να γίνει «λογικότερος» στις υπερφίαλες επιδιώξεις εις βάρος των βορείων και ανατολικών γειτόνων, να μουντζουρώσει την ιστορία του και να αλλοτριωθεί από το ηρωικό και πολιτιστικό του ήθος, προκειμένου να λειτουργήσει η «Σεισάχθεια» του Σόλων για τα ασήκωτα βάρη των χρεών του!

Εδώ βρίσκεται η σοβαρότερη αιτία της χρεοκοπίας μας. Φτωχαίνουμε, για να ανοίξει η φούχτα μας και να παραδώσουμε όσα πολύ σφιχτά βαστάμε ακόμα...

Για να διορθωθεί η οικονομική μας κατάσταση απ' ενός, θα πρέπει να αναχαιτιστεί ο πακτωλός της σπατάλης του δημοσίου χρήματος, που ξεχύθηκε

Αΐου Ιωάννου Του Χρυσοστόμου «Χριστός Γεννάται»

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Και ήρθαν οι βασιλιάδες να προσκυνήσουν τον επουράνιο Βασιλιά της δόξας.

Ήρθαν οι στρατιώτες να υπηρετήσουν τον Αρχιστράτηγο των ουράνιων Δυνάμεων.

Ήρθαν οι γυναίκες να προσκυνήσουν Εκείνον που μετέβαλε τις λύπες της γυναίκας σε χαρά.

Ήρθαν οι παρθένες να προσκυνήσουν Εκείνον που δημιούργησε τους μαστούς και το γάλα, και τώρα θηλάζει από Μητέρα Παρθένο.

Ήρθαν τα νήπια να προσκυνήσουν Εκείνον που έγινε νήπιο, για να συνθέσει δοξολογικό ύμνο «από τα στόματα των νηπίων» (Ψαλμ. 8:3).

Ήρθαν τα παιδιά να προσκυνήσουν Εκείνον που ή μανία του Ηρώδη τα ανέδειξε σε πρωτομάρτυρες.

Ήρθαν οι ποιμένες να προσκυνήσουν τον καλό Ποιμένα, που θυσίασε τη ζωή Του για χάρη των προβάτων.

Ήρθαν οι ιερείς να προσκυνήσουν Εκείνον που έγινε αρχιερέας όπως ο Μελχισεδέκ (Εβρ. 5:10).

Ήρθαν οι δούλοι να προσκυνήσουν Εκείνον που πήρε μορφή δούλου, για να μετατρέψει τη δουλεία μας σ' ελευθερία.

Ήρθαν οι ψαράδες να προσκυνήσουν Εκείνον που τους μετέβαλε σε «ψαράδες ανθρώπων» (Ματθ. 4:19).

επιδεικτικά κατά των περίοδο του 2004 με τον οικονομικό ξιπασμό μας κατά τους Ολυμπιακούς αγώνες, και απ' ετέρου να θυμίσουμε στους Εταίρους μας ότι εξακολουθούμε να είμαστε οι Έλληνες που οι «Ήρωες πολεμάνε σαν κι εμάς!»

«Θυμόμαστε ακόμα το '40» και δεν συνηθίζουμε να ρίχνουμε ψηλά από τα αεροπλάνα σε μάχιμους και άμαχους φωτιά!

Είναι ανάγκη να παίξουμε τους αγαπητούς μας φίλους και εταίρους στο δικό μας γήπεδο των θυσιών και των ηρωικών αγώνων, κι όχι μόνο με κάποιους οικονομικούς περιορισμούς να διορθώσουμε τα λάθη μας, αλλά με ανυποχώρητους εθνικούς οραματισμούς και διεκδικήσεις να ανακτήσουμε την ξεπουλημένη αξιοπρέπειά μας, όσο κι αν αυτό μας στοιχίσει. Γιατί μέχρι τώρα η εξωτερική αλλά και η εσωτερική μας πολιτική χαρακτηρίζεται από τ' αγνάρια που αφήνει ο γυμνοσάλιαγκας πάνω στο χάρτη της σύγχρονης ιστορίας, προσπαθώντας να μιμηθεί τους πρωταγωνιστές της ευρωλατρίας.

Γ. Σ. Γ.

Ήρθαν οι τελώνες να προσκυνήσουν Εκείνον που από τους τελώνες ανέδειξε ευαγγελιστή.

Ήρθαν οι πόρνες να προσκυνήσουν Εκείνον που παρέδωσε τα πόδια του στα δάκρυα μιας πόρνης.

Κοντολογίς, ήρθαν όλοι οι αματωλοί να δουν τον Αμνό του Θεού, που σηκώνει στους ώμους Του την αμαρτία του κόσμου:

Οι μάγοι για να Τον προσκυνήσουν, οι ποιμένες για να Τον δοξολογήσουν, οι τελώνες για να Τον κηρύξουν, οι πόρνες για να Του προσφέρουν μύρα, ή Σαμαρείτισσα για να ξεδιψάσει, ή Χαναναία για να ευεργετηθεί.

Αφού λοιπόν όλοι σκιρτούν από χαρά, θέλω κι εγώ να σκιρτήσω, θέλω να χορέψω, θέλω να πανηγυρίσω. Δίχως κιθάρα, δίχως αυλό, δίχως λαμπάδες αναμμένες στα χέρια μου. Πανηγυρίζω κρατώντας, αντί γι' αυτά, τα σπάργανα του Χριστού. Αυτά είναι ή ελπίδα μου, αυτά ή ζωή μου, αυτά ή σωτηρία μου, αυτά ό αυλός μου, αυτά ή κιθάρα μου. Γι' αυτό τα 'χω μαζί μου: Για να πάρω από τη δύναμη τους δύναμη, για να φωνάξω μαζί με τους αγγέλους, «δόξα στον ύψιστο Θεό», και με τους ποιμένες, «και ειρήνη στη γη, ευλογία στους ανθρώπους» (Λουκ. 2:14).

Και ξέρετε γιατί; Γιατί Εκείνος που προαιώνια γεννήθηκε από τον Πατέρα ανεξήγητα, γεννιέται σήμερα από παρθένα υπερφυσικά. Το πώς, το γνωρίζει ή χάρη του Αγίου Πνεύματος. Εμείς μόνο τούτο μπορούμε να πούμε: Πώς αληθινή είναι και ή ουράνια γέννηση του, αδιάψευστη είναι και ή επίγεια. Αλήθεια είναι ότι γεννήθηκε Θεός από Θεό, αλήθεια είναι και ότι γεννήθηκε άνθρωπος από παρθένα. Στον ουρανό είναι ό μόνος που γεννήθηκε από τον Πατέρα μόνο, γιος Του μονογενής. Και στη γη είναι ό μόνος που γεννήθηκε από την Παρθένο μόνο, γιος της μονογενής. Όπως στην περίπτωση της ουράνιας γεννήσεως Του είναι ασέβεια να σκεφτούμε μητέρα, έτσι και στην περίπτωση της επίγειας γεννήσεως Του είναι βλασφημία να υποθέσουμε πατέρα. Ο Θεός Τον γέννησε με τρόπο θεϊκό. Η Παρθένο Τον γέννησε με τρόπο υπερφυσικό. Έτσι, ούτε ή ουράνια γέννηση Του μπορεί να εξηγηθεί, ούτε ή ενανθρώπιση Του μπορεί να ερευνηθεί. Το ότι Τον γέννησε ή Παρθένο σήμερα το γνωρίζω. Το ότι Τον γέννησε ό Θεός προαιώνια το πιστεύω. Κι έχω μάθει να τιμώ σιωπηλά τη γέννηση Του, χωρίς φιλοπερίεργες έρευνες κι ανώφελες συζητήσεις. Γιατί, σ' ό,τι άφορα το Θεό, δεν πρέπει να στέκεται κανείς στη φυσική εξέλιξη των πραγμάτων, αλλά να πιστεύει στη δύναμη Εκείνου που κατευθύνει τα πάντα.

(«Φωνή των Πατέρων», Ι.Μ. Παρακλήτου)